

НАГЛЕДНО УЧЕНИЕ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смѣхурко,
Вече месецъ става, откакъ си открихме училище ново. И съ това добихме нечувана слава и рѣдка сполука. При насъ сладка бива всѣкоя наука. Нашитѣ уроци излизатъ чудесно. И всичко се схваща весело и лесно.

Само единъ случай денесъ ще ти разкажа, и ти самъ ще сѣдишъ, въ това патиланско училище ново, какъвъ животъ блика.

Моята дружина оназъ вечеръ свикахъ и рекохъ:

— Другари, въ училище утре баба ще пристигне. Подготвени всички нека да ни свари! Нека да издигнемъ до завидна слава нашата наука, та да ни възхвалятъ и млади и стари.

— Утре като дойде баба Цоцолана, кой ще преподава? — запита ме Гана.

— То се знае: Данчо, — отговори Дана. — Той добре владѣе тая майстория. Той така нагледно уроци предава, че всичко що чуешъ, когато разказва, сякашъ оживява.

Но азъ я прекъснахъ:

— Стига хвалби, Дано! Утре ще се види, кой какъвъ е майсторъ. За котака утре азъ ще преподавамъ. Какъ това ще стане, днесъ ще разберете.

Всичко, що ви кажа, вие пригответе, но всичко до утре въвъ тайна пазете!

И азъ имъ разказахъ, какво да приготвятъ, кой кѣде ще бѣде и какво ще прави. И видѣхъ, че радостъ въ очитѣ имъ свѣти.

На сутринята рано, преди часоветѣ, ние се събрахме въ училище, въ двора, близко до стобора. Всѣки патиланецъ галѣше въ рѣце си жива котарана. А други държаха закрити котии. Когато пристигна баба Цоцолана, урокътъ захвана.

Мигомъ се събраха всички наши хора. Изпълниха двора. Щомъ взехъ да говоря, този часъ дойдоха учителътъ Страти, госпожица Дора, трима мустакати и двама брадати — все наши познати.

И азъ гласъ издигнахъ, викнахъ грѣмовито:

— Патиланци вѣрни, малки и голѣми, добре дошли всички тука на открито! За котаци славни днесъ ще ви разкажа. Тѣхнитѣ геройства предъ васъ ще покажа. Ала ще ви моля — недейте забравя, че предъ васъ тукъ всичко за смѣхъ и наука нагледно представямъ! Ако нѣщо стане, както сме събрани, сърдитня да нѣма! За обида никой нищо да не взема!